

fattelse angaaende en Yttring af den ærede Minister, som jeg er nødt til at modstige. Det ærede Medlem mente, at det var en Selvfølge, at vi gik ind paa Inderrigsmi- nisterens Bemærkning om, at Eftergivelsen maatte være afhængig af, at Vedkommende begjærede det. Det ser jeg langt fra enig med det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds i, og saa falder ogsaa hans For- mening bort om, at denne Sætning skulde svække Betydningen af Forslaget under Nr. 2. Jeg gad i al Verden vide, hvorfor vi skulde gjøre det til en Betingelse for Eftergivelse, at Vedkommende skal begjære det. Det er en ny Bestemmelse i Lovgivningen, en Indskrænkning i Kommunernes Frihed i dette Punkt. Nu kunne de eftergive, uden at der foreligger Begjæring. Hvorfor skulle vi saa indskrænke deres Ret til Eftergivelse til de Tilfælde, hvor der foreligger Begjæ- ring? Jeg gaar ikke med til paa dette Punkt i mindste Maade at indskrænke Kom- munernes Ret til at eftergive, baade naar de selv skønne det, naar der foreligger Be- gjæring, og naar der ikke foreligger Begjæ- ringen. Det er for mig langt fra en Selv- følge, at Folkethinget gaar ind derpaa; thi selv om dette Folkething gaar ind derpaa, antager jeg ikke, at det kommer til at fore- ligge i denne Stikelse inden Valgene, og jeg antager ikke, at det næste Folkething gaar ind derpaa. Dernæst vil jeg sige, at det er ogsaa urigtigt at stille denne For- dring i en anden Henseende, ikke blot fordi det er en Svækkelse af den Ret, Kommunal- bestyrelserne nu have, men det er ogsaa en Uret imod de Baaqjældende, der skulde have Nytte af Eftergivelsen. Hvorfor i al Verden vil man forlange, at der som Betingelse for Eftergivelse skal foreligge en Begjæring derom? Mange vilde afholde sig fra at komme med denne Begjæring, fordi de frygte for et Afslag; det er en ydmygende Følelse. Hvorfor lader man det ikke være frit, om Vedkommende vil begjære det eller ikke lige- som nu, og frit for Kommunalbestyrelserne, om de ville eftergive eller ei, uden Begjæring eller efter Begjæring ligesom nu. Det maa jeg bestemt fastholde som det Rigtige, og den nye Regel er urigtig til begge Sider, set baade fra Kommunalbestyrelsens frie Standpunkt nu og set fra Vedkommendes Følelse. Den Gave, de faae i Eftergivelsen, er, efter min Formening, langt smukkere og vil blive oftere ydet og glædere modtaget, naar den kommer frem efter Skjøn af Kom- munalbestyrelsen, uden at de Andre skulle ud- sætte sig for, at der paa Begjæringen ofte kan følge et ydmygende Afslag. Selv i Be- gjæringen ligger der en vis Art af Ydmy-

gelse. Jeg har derfor ment, at maatte ud- tale, at jeg paa dette Punkt ser ganske an- derledes end det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds og derfor langfra kan føle mit Forslag under Nr. 2 svækket derved. Det er en meget stor Misforstaaelse af det meget ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (C. Navn), naar han mener, at jeg ved disse smaa Forslag skulde have tænkt paa at ville reformere alt det, der gaar i det Enkelte i dette Forhold. Nei, saa var der ganske andre Forslag at stille; det er bare tilfældige, men nyttige Bedføjelser til de Ind- stillinger, der ere foregaaede. Naar det ærede Medlem iøvrigt mener, at hvis det bliver staaende, som Udvalget vil have det staaende, og navnlig hvis vi forkaste Wen- dringsforslaget til § 2, vil man eftergive om 1 Aar eller 2 Aar og saa om 3 Aar, men saa komme vi til 5 Aar, da skal der eftergives, da er der ingen af Delene, der er rigtig. Det kan komme til at ske om 1 eller 2 eller 3 Aar; men, hvis vi fastholde en Revision hvert Aar om dette Forhold, saa viser Lovgiv- ningsmagten, at man ønsker det lagt nærmere paa Hjerte. Nu gaar der Sneise af Aar hen, uden at en Eneste faar det Forhold frem, og uden at de have nogen Opklaring paa dette Forhold i selve Kommunen. De stille Dem saa sømme overfor saadanne For- hold i Kommunerne, at man skulde tro, at det var en Lov om Kommunalbestyrelsernes Magelighed, der var til Behandling. Det ærede Medlem var særlig imod mit Forslag, men det ærede Medlem for Njøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) var ogsaa der- imod eller mod en Del af samme, men jde toge deres Indvendinger kun fra den ene Side. Men den anden ligesaa vigtige Side er den, at naar et Parti siger: Nu bør Manden eftergives om 5 Aar, og de Andre sige: Nei, han skal betale Erstatning, kunne de ofte faae Manden fri ved at affordere med Modparten eller selv med Flertallet, saa at de sige: Lad ham slippe med en Del deraf. Den Betragtning have de Herrer ikke taget med. Til det ærede Medlem for Ring- kjøbing Amts 4de Valgkreds (N. Nielsen), skal jeg sige, at naar jeg ikke har stillet § 1 op igjen, saa er det, fordi denne Paragraf fik meget saa Stemmer; den er afstemt een Gang. Det Samme gjælder § 2. Altsaa under de Forhold har ogsaa den oprinde- lige Forslagsstiller følt, at det er unyttigt at gjenoptage disse Bestemmelser. Men med Hensyn til vort Forslag under Nr. 1 til § 1, som den er vedtagen ved 2den Behand- ling, da er det kun Udtrykket for en For- handling ved 2den Behandling, hvorimod